

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ДНУ «ІНСТИТУТ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЗМІСТУ ОСВІТИ»
ДУ «НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ЦЕНТР ВИЩОЇ
ТА ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ»**

**Всеукраїнська науково-практична конференція
здобувачів вищої освіти**

МОЛОДЬ – АГРАРНИЙ НАУЦІ І ВИРОБНИЦТВУ

**Актуальні питання законодавства,
Ad linguas et culturas per cognitionem
(до мов і культур через пізнання)
та «Психологія організаційного розвитку
та управління персоналом»**

18 березня 2026 року

Біла Церква
2026

УДК 001.895:338.43:378-053.6:340.136(063)

Варченко О.М., д-р екон. наук, професор.

Димань Т.М., д-р с.-г. наук.

Філіпова Л.М., канд. с-г наук.

Ковальчук І.В., канд. юрид. наук.

Обіюх Н.М., канд. юрид. наук.

Резнік В.Г., старший викладач.

Шевченко А.М., канд. психол. наук.

Куманська Ю.О., канд. с.-г. наук.

Мостипан О.В., д-р філософії, **відповідальний секретар.**

Відповідальна за випуск – **Мостипан О.В.**, д-р філософії, начальник редакційно-видавничого відділу.

Актуальні питання законодавства, Ad linguas et culturas per cognitionem (до мов і культур через пізнання) та «Психологія організаційного розвитку та управління персоналом»: матеріали всеукраїнської науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти. 18 березня 2026 р. – Білоцерківський НАУ. – 204 с.

Збірник підготовлено за авторською редакцією доповідей учасників конференції без літературного редагування. Відповідальність за зміст поданих матеріалів та точність наведених даних несуть автори.

Ел. адреса: <http://science.btsau.edu.ua/taxonomy/term/34>

встановлений державою мінімум, митне оформлення такої операції стає юридично неможливим. Це нівелює можливість маніпуляцій із ціною та забезпечує прозоре формування бази оподаткування. Особлива увага приділяється валютній дисципліні: у межах РЕЗ заборонено будь-які форми взаємозаліку вимог чи використання закордонних рахунків резидентів для отримання оплати, що гарантує надходження валюти безпосередньо в українську банківську систему [1].

Процес податкового адміністрування в режимі РЕЗ вимагає від експортера складання та реєстрації податкової накладної (ПН) в Єдиному реєстрі податкових накладних ще до подання митної декларації. Кожна ПН повинна містити дані лише про один вид товару (один код УКТ ЗЕД), а облік кількості має вестися виключно в кілограмах. Законодавство передбачає дворівневу систему ставок ПДВ: нульова ставка застосовується миттєво лише для суб'єктів із позитивною валютною історією, у яких обсяг не поверненої виручки за останні 12 місяців не перевищує 20%. Всі інші експортери зобов'язані реєструвати ПН за «внутрішніми» ставками 14% або 20%. Право на застосування нульової ставки такі суб'єкти отримують лише після фактичного завершення розрахунків за операцією та отримання банком валютної виручки, що підтверджується через триетапний механізм розрахунків коригування (РК). Перший тип РК подається до митниці для уточнення обсягів, другий — після митного оформлення для остаточного узгодження даних із митною декларацією, а третій виключно після надходження валюти для повернення ПДВ [2].

Практичне впровадження режиму вже продемонструвало свою ефективність у боротьбі зі схемами мінімізації податків. Моніторинг ДПС України виявив численні спроби «тестування» системи ризиковими суб'єктами, які намагалися експортувати продукцію без належного походження. Яскравим прикладом є спроба реєстрації накладних на експорт сої компанією, податковий ліміт якої був сформований за рахунок придбання підземних паркомісць. Також фіксувалися випадки підміни кодів товарів та спроби експорту олії на мільйони гривень підприємствами, які не мають ні банківських рахунків, ні земельних ділянок, ні основних засобів. Завдяки автоматизованому контролю в межах РЕЗ станом на сьогодні заблоковано реєстрацію накладних на суму понад 98,8 млрд гривень від суб'єктів із ризиковими ознаками. Водночас понад тисяча сумлінних експортерів успішно інтегрувалися в нову систему, що підтверджує можливість поєднання жорсткого контролю з безперебійною роботою легального бізнесу. Лише прозоре декларування ланцюгів постачання та дотримання валютної дисципліни є запорукою стабільного функціонування аграрного сектору та економічної безпеки України [3].

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Податковий кодекс України: Закон України від 02.12.2010 № 2755-VI (зі змінами) URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17#Text>
2. Про запровадження режиму експортного забезпечення: Постанова Кабінету Міністрів України від 29.10.2024 № 1261. URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1261-2024-п#Text>
3. Про затвердження Порядку затвердження мінімально допустимих експортних цін на окремі види товарів: Постанова Кабінету Міністрів України від 20.08.2024 №944 (зі змінами). URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/944-2024-п#Text>

УДК 347.1

ЧОРНОУС П.С., здобувач вищої освіти

Науковий керівник – **ЄФРЕМОВА І.І.**, канд. юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

РЕЧОВІ ПРАВА НА ОБ'ЄКТИ НЕРУХОМОСТІ

У роботі розглядається правове регулювання речових прав на об'єкти нерухомості в Україні.

Проаналізовано поняття та основні види речових прав, зокрема право власності та інші похідні речові права на нерухоме майно. Особлива увага приділяється підставам виникнення, порядку реалізації та державній реєстрації таких прав. Також коротко висвітлено значення речових прав для забезпечення стабільності майнових відносин у сфері нерухомості.

Ключові слова: об'єкти, правовідносини, речові права, спадковість, розпорядження.

Сфера речових прав сьогодні є досить різноманітною, проте історично вона розвивалася насамперед навколо права власності. Ще за часів Давнього Риму всі інші правові відносини розглядалися саме через призму власності. Проте з розвитком суспільства стало очевидно, що лише цього інституту недостатньо. Люди почали потребувати не тільки захисту прав власників, а й узгодження їхніх інтересів з правами інших осіб. Так поступово з'явилися перші обмеження права власності — так звані сервітути, а згодом інші інститути, як-от суперфіцій, емфітевіс і застава. Усе це привело до формування групи так званих речових прав на чужі речі, тобто таких, що надають особі певні можливості щодо майна, яке їй не належить.

Цей поділ базувався на простому принципі: «своє» і «чуже». З часом кількість таких прав зростала, і в юридичній науці утвердилося поняття обмежених речових прав, які відрізняються від права власності тим, що дають особі не повне, а часткове панування над річчю. Класифікація речових прав на право власності й речові права на чужу річ (майно) або право власності та обмежені речові права так чи інакше відтворює те привілейоване становище, яке досить тривалий час надавалось праву власності в системі речових прав. Така ситуація певною мірою зберігається й досі вже в сучасному цивільному праві України, попри самостійний характер кожного різновиду речових прав, що в принципі визнається цивілістичною доктриною[17 с. 74]

Питання про місце володіння в системі речових прав викликає найбільше дискусій. Частина дослідників розглядає володіння лише як фактичний стан, інші ж наполягають, що воно має самостійне правове значення. Насправді право володіння може існувати окремо, зокрема у зберігачів або перевізників, які фактично володіють річчю, але не є її власниками.

Таким чином, різні наукові підходи до класифікації речових прав свідчать, що центральним елементом у більшості випадків залишається саме користування майном, тоді як інші правомочності часто виступають допоміжними або похідними.

Зрозуміло, що різновиди речових прав мають визначатися не за переліком у законодавстві, а за кваліфікаційними ознаками цих прав, оскільки кожний різновид речових прав насправді тому і є таким, оскільки має свої власні, відмінні від інших, характеристики та зміст. Усе це зумовлює потребу приділити окрему увагу в законодавстві кожному виду речових прав, який буде законодавчо визначатися [20, с. 102]

Усі речові права походять від основних повноважень власника — володіння, користування та розпорядження майном. Інші види речових прав можна розглядати як часткове втілення цих можливостей. Найчастіше вони стосуються користування майном, адже саме це приносить реальну економічну користь. Водночас окремі права можуть обмежуватися лише володінням або розпорядженням.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Цивільний кодекс України: Закон України від 16.01.2003 р. № 435-IV. (чинний). URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15#Text> (дата звернення: 20.10.2025).
2. Закон України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно» (7). URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1952-15#Text> (дата звернення: 18.10.2025).
3. Закон України «Про заставу» URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/161-14#Text> (дата звернення: 21.10.2025).
4. Закон України «Про оренду землі». URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2768-14#Text> (дата звернення: 20.10.2024).

ПАЛАМАРЧУК К.О., здобувач вищої освіти
Науковий керівник – **ЛИННИК Т.В.**, канд. юрид. наук
Білоцерківський національний аграрний університет

ВІЙСЬКОВИЙ СТАНДРТ УКРАЇНИ ТА СТАНДАРТИ НАТО

Ці матеріали присвячені аналізу важливості та необхідності переходу України на стандарти НАТО задля покращення взаємодії між різними видами збройних сил, збройними силами країн-членів НАТО для досягнення взаємосумісності.

Ключові слова: Україна, Збройні Сили України, НАТО.

Військові стандарти України визначають вимоги до озброєння, матеріального забезпечення, техніки та процесів у Збройних Силах України.

Партнерство України з НАТО розпочалося у 1994 році за програмою «Партнерство заради миру», що стало основою для інтеграції до євроатлантичних безпекових структур та необхідністю адаптації до міжнародних стандартів.

Це дало гарантії та політичні зобов'язання дотримуватися засад демократичного суспільства, принципів міжнародного права, виконувати зобов'язання згідно Уставу ООН, Загальної декларації прав людини, Гельсінського заключного акта та міжнародних угод щодо роззброєння та контролю над озброєннями, поважати існуючі кордони, врегульовувати спори мирними засобами тощо [1].

Чинна Воєнна доктрина України передбачає, що технічна сумісність зі збройними силами держав-членів НАТО є успішною запорукою реформування Збройних Сил України та їх розвитку за стандартами НАТО, задля злагодженої дії у складі контингенту НАТО. [3, с.185].

Україна прагне стати повноправним членом європейської та євроатлантичної спільноти, здійснює військову реформу для підвищення оперативно-технічної сумісності Збройних Сил України зі збройними силами НАТО і країн-партнерів, за стандартами Альянсу.

Стандарт НАТО - міжнародна «Угода зі стандартизації» (STANAG - “Standardization Agreement”), регулює загальні правила, визначає спільний порядок дій, закріплює єдину термінологію і встановлює умови уніфікації технічних процесів, озброєння й військової техніки, іншої матеріальної частини сил НАТО й держав, з якими НАТО налагоджує партнерські відносини.

Важливим є трансформація системи військової освіти для досягнення взаємосумісності з країнами-членами НАТО. Впровадження доктрин та стандартів НАТО забезпечують єдиний підхід до підготовки військових кадрів, оперативного планування та проведення спільних операцій. Цей процес складний, багатогранний та охоплює різні аспекти військової освіти та підготовки. Це можливо досягти за рахунок взаємосумісності, стандартизації освітніх програм, [4 с.253].

Для ефективної комунікації в багатонаціональному середовищі важливим є мовна підготовка військовослужбовців для розуміння військової термінології, аббревіатур, кодів, радіообмін англійською мовою тощо.

Узгодження термінів в процесі співпраці, полегшує проведення спільних навчань та координації дій, забезпечує мовну сумісність у плануванні та командуванні, стандарти НАТО поширюються і на структуру військових документів [3 с.9-10].

Відбувається медична стандартизація, оновлюється нормативна база, матеріально-технічне забезпечення та системи військово-медичної підготовки українських фахівців за

ЗМІСТ

Безуглов І.Є., Пахомова А.О. Кримінально-правові аспекти боротьби з тероризмом у західних країнах.....	3
Герасименко М.Д., Єфремова І.І. Право приватної власності.....	5
Говорова А.О., Терещук М.М. Правове регулювання діяльності урядів далекосхідних країн.....	7
Горобінська Є.С., Аргат Я.П. Фірми-одноденки як інструмент тіньової економіки: механізми функціонування та методи ідентифікації.....	8
Говорова А.О., Єфремова І.І. Правочини в цивільному праві.....	11
Гулько Я.О., Єфремова І.І. Фізична особа як учасник цивільних правовідносин.....	13
Гулько Я.О., Терещук М.М. Конституційний захист свободи слова: порівняльний аналіз США та Німеччини.....	14
Гулько Я.О., Сокиринська О.А. Історія створення та правовий статус Панамського каналу.....	15
Ігнатенко І.А., Мельник В.О. Сертифікація аграрної продукції як інструмент забезпечення якості та безпечності харчових продуктів.....	17
Качаненко Л.В., Аргат Я.П. Корпоратизація державних та комунальних підприємств: нова модель управління публічним сектором.....	19
Квашук О.Д., Аргат Я.П. Господарювання в умовах воєнного стану та відновлення.....	20
Коломієць В.В., Єфремова І.І. Поняття речей у цивільному праві України.....	22
Кривенда Д.В., Пахомова А.О. Правове регулювання штучного інтелекту: міжнародні підходи та перспективи для України.....	24
Кузьомко Т.Р., Єфремова І.І. Фіктивні та удавані правочини: поняття та правові наслідки.....	25
Кузьомко Т.Р., Сокиринська О.А. Югославія: шляхи вирішення конфлікту та його наслідки.....	27
Кузьомко Т.Р., Терещук М.М. Конституційні моделі державної влади в країнах Океанії.....	31
Левченко М.С., Єфремова І.І. Особливості набуття права власності.....	32
Левченко М.С., Терещук М.М. Конституційно-правовий статус глав держав у країнах Латинської Америки.....	33
Литвин А.Л., Сокиринська О.А. Проблеми використання заморожених активів для відбудови України.....	35
Ліченко В.В., Аргат Я.П. Псевдопідприємницька діяльність як форма шахрайства.....	37
Лук'яненко Л.О., Макаруч В.В. Сучасні правові аспекти діяльності прокуратури в Україні.....	38
Мазуренко Я.О., Пахомова А.О. Правове регулювання сільськогосподарської дорадчої діяльності в Україні.....	40
Міщенко Я.О., Ломакіна І.Ю. Регулювання діяльності фермерських господарств в умовах воєнного стану в Україні: сучасні виклики та законодавчі рішення.....	42
Пузир В.О., Аргат Я.П. Правове регулювання діяльності ФОП в Україні: проблеми і перспективи.....	43
Решетнік А.В., Аргат Я.П. Антимонопольне регулювання господарської діяльності.....	45
Салій О.І., Мельник В.О. Правове регулювання використання земель сільськогосподарського призначення.....	46
Салій О.І., Ломакіна І.Ю. Особливості реалізації права на безоплатну приватизацію земельних ділянок.....	48
Смуток Д.Є., Мельник В.О. Правове регулювання договору оренди землі в аграрній сфері.....	49
Кириченко В.В., Ковальчук І.В. Податкові аспекти режиму експорту сільськогосподарської продукції в умовах воєнного стану.....	51
Чорноус П.С., Єфремова І.І. Речові права на об'єкти нерухомості.....	52
Паламарчук К.О., Линник Т.В. Військовий стандарт України та стандарти НАТО.....	54